

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

29/3/2012

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΤΗΣ ΓΣΕΕ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ (ΠΥΣ) ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΣΕ

Η ΓΣΕΕ κατέθεσε σήμερα, 29.3.2012, αίτηση ακύρωσης της Πράξης του Υπουργικού Συμβουλίου (ΠΥΣ) 6 / 28.2.2012 που υλοποιεί τα μέτρα του Μνημονίου ΙΙ, στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Συγχρόνως ζήτησε από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας τον ορισμό της συντομότερης δικάσιμης για την εκδίκαση της αίτησης από την Ολομέλεια του δικαστηρίου.

Με την ΠΥΣ επιβάλλονται μειώσεις μισθών που υποβιβάζουν το ήδη ισχύον και τερατωδώς υπερφορολογημένο εισόδημα των εργαζομένων, όσων έχουν ακόμη εργασία και δεν έχουν προστεθεί στις στρατιές των ανέργων ή των μερικώς απασχολούμενων, πολύ κάτω του ορίου αξιοπρεπούς διαβίωσης και φτώχειας. Συγχρόνως οδηγούν σε ακόμη βαθύτερη και καταστροφικότερη ύφεση, που θα οδηγήσει σε κλείσιμο και άλλες, εκατοντάδες χιλιάδες, επιχειρήσεις και απολύσεις.

Το χειρότερο ωστόσο είναι ότι με τα μέτρα της ΠΥΣ, προϊόν ωμής βίας, καταστρέφεται ολοκληρωτικά ο μηχανισμός που εξασφαλίζει σε όλες τις χώρες τη δυνατότητα συλλογικής ρύθμισης των όρων εργασίας. Η προσβαλλόμενη Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου δεν περιορίζεται στην επέμβαση, στο περιεχόμενο και τη μείωση ή το «πάγωμα» του μισθού ή την αναίρεση των προστατευτικών έναντι απολύσεων ρυθμίσεων, αλλά προχωρά στην καταστροφή όλου του μηχανισμού συλλογικών διαπραγματεύσεων και διαιτησίας (με την κατάργηση του δικαιώματος μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία), μια καταστροφή που καθιστά τους εργαζομένους παθητικά υποκείμενα στη διαδικασία διάπλασης των όρων εργασίας, τη ρύθμιση των οποίων παραπέμπει, τελικά, στην ατομική διαπραγμάτευση και τις ατομικές συμβάσεις εργασίας. Είναι βέβαιο ότι και οι απομένοντες μισθοί πείνας αλλά και οι θεσμικοί όροι εργασίας θα σαρωθούν στη συνέχεια με ατομικές

συμβάσεις εργασίας, που καθίστανται όχι απλώς το κυρίαρχο αλλά, ουσιαστικά, το μοναδικό εργαλείο ρύθμισης των όρων εργασίας. Συγχρόνως οι ρυθμίσεις της Πράξης συμπαρασύρουν και το βασικό συνδικαλιστικό δικαίωμα (άρθρο 23 παρ. 1 Σ), από το οποίο στερούν τα βασικά εργαλεία του, τη συλλογική αυτονομία και το δικαίωμα απεργίας (άρθρο 23 παρ. 2 Σ), αφού για όλα τα ουσιώδη ζητήματα που αποτελούν τα συνηθισμένα απεργιακά αιτήματα η προσβαλλόμενη πράξη ορθώνει σειρά ολόκληρη απαγορεύσεων, καθιστά με άλλα λόγια παράνομη κάθε σχετική απεργία. Όπως είναι γνωστό, η λειτουργία του συνδικαλιστικού δικαιώματος συνίσταται στην προστασία και προαγωγή των εργασιακών και οικονομικών συμφερόντων εργαζομένων και κύριο εργαλείο εδώ είναι η συλλογική σύμβαση και το υποκατάστατό της η διαιτησία. Μάλιστα, η συνταγματική διασφάλιση της διαιτησίας έχει επιβεβαιωθεί με την ομόφωνη (!) απόφαση της Πλήρους Ολομέλειας του Αρείου Πάγου 25/2004. Χωρίς τη διασφάλιση της λειτουργίας του συστήματος συλλογικών διαπραγματεύσεων το συνδικαλιστικό δικαίωμα χάνει το βασικότερο πεδίο λειτουργίας του, ενώ η ρύθμιση των όρων εργασίας μεταφέρεται από το συλλογικό στο ατομικό πεδίο και τις ατομικές συμβάσεις εργασίας.

Το γεγονός ότι με την Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου εισάγονται μέτρα χωρίς νομοθετική εξουσιοδότηση ή, έστω, καθ' υπέρβασή της, αποτελεί, σε σύγκριση με την καταστροφή που προκαλείται στις εργασιακές σχέσεις με τις επιλογές της Πράξης του Υπουργικού Συμβουλίου, πραγματικά δευτερεύον ζήτημα. Η Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου διαμορφώνει στην Ελλάδα ένα Εργατικό Δίκαιο κατεχόμενης χώρας, στην οποία τα συνδικαλιστικά δικαιώματα, που κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι θεμελιώδη για όλα τα κράτη μέλη, δεν μπορούν πλέον να ασκηθούν.

Η ΓΣΕΕ θα ασκήσει όλα τα δικαιώματά της ενώπιον των Ελληνικών και των Διεθνών Δικαστηρίων και θα υπερασπιστεί μαζί με όλους τους εργαζομένους τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα στη χώρα μας.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ